

VESTNIK

SOKOLSKIH ŽUP CELJE IN KRANJ

LETO VI

CELJE, 15. MARCA 1936

ŠTEV. 2

V S E B I N A

Ob šestinosemdesetletnici prezidenta Masaryka

P. St.: Dva prosvetarja

TEHNIČNI DEL

Izidor Cergol: Nekaj o igrach

Ferdo Skok: O sestavi prostih in simboličnih vaj

Izidor Cergol: K vadbi odbojke

M. Prelog: Vadbene ure za deco obojega spola

S. Burja: Vadbene ure za člane

OBJAVE

Iz župe Celje — Iz župe Kranj

NAROČNINA ZA 10 ŠTEVILK V LETU DIN 20—
I Z H A J A M E S E Č N O

Urejuje in Izdaja za Sokolsko župo Celje Franjo Čepin
Za Zvezno tiskarno v Celju Milan Četina

TISKARNA 'SAVA' D. D. V KRANJU

Telefon šte. 8
KNJIGARNA
KNJIGOVEZNICA

Se priporoča za cenjena naročila, ki jih izvršuje hitro, lično in po zmerni ceni. Tiska knjige, brošure, časopise, letake, lepake, letna poročila, vstopnice, vabila

i. t. d. v eni ali več barvah
Zaloga šolskih in pisarniških potrebščin
Izdelava štampiljk in šolskih zvezkov

PUPILARNOVAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE CELJE

prej Južnoštajerska hranilnica

CANKARJEVA C. 11 - NASPROTI POŠTE

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun. Izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle. Nove vloge izplačuje takoj. Za vloge jamči

DRAVSKA BANOVINA

z vsem svojim premoženjem in davčno močjo. Najbolj varna naložba.

Sokolske potrebščine

sukno kakor tudi že gotove kroje, šajkače, telovadne majce, hlače in čevlje ter vse druge sokolske potrebščine
nudi po nizkih cenah t r g o v i n a

Miloš Pšeničnik, Celje

VESTNIK

SOKOLSKIH ŽUP CELJE IN KRANJ

LETO VI.

ŠTEV. 2

CELJE, 15. MAREC 1936

Ob šestinosemdesetletnici prezidenta Masaryka

Nedavno je zapustil svoj visoki urad prvi prezident bratske čehoslovaške republike, Masaryk. Sam je napovedal, kdaj bo to napravil: Kadar ne bo več tako čil, da bi mogel s polno silo voditi najvišje zadeve svojega naroda.

Masaryk se je od svojega visokega urada poslovil v mirni zavesti, da ga prepušča preizkušenemu razumu svojega največjega sotrudnika za viharnih dni svetovne vojne in za usodnih let, ki so ji sledili, prezidentu Benešu. Masaryk se je umaknil v ozadje, da iz mirne tišine svojega bivališča na Lanah opazuje, kako se njegov narod še dalje vlada in kako se razvijajo dogodki po svetu. Nikjer ni Masaryk lastnih zadev motril sam iz domače perspektive; vedno je imel pred očmi vse njene sile, vedno jim je točno odmeril jakost in dalekosežnost, vedno je znal predvidevati; Masarykova sociologija in državnštvo imata uprav sigurnost matematike.

Še preden je Masaryk zapustil svoj visoki urad, je napravil pregled preko svojega življenja. In tedaj je ugotovil, da mu je bilo življenje srečno, ne morda radi tega, da bi v njem ne bilo težkoč, ne, bilo jih je obilo, morda več nego v marsikaterem drugem življenju, tudi ne radi tega, ker je dosegel tako velike uspehe, ampak zato, ker mu ni bilo nikdar treba menjati načel, ki si jih je določil kot vodilje svojega življenja že za mladih let, zato, ker so mu uspehi pokazali, da so bila ta načela prava.

Filozof se je prepričal o istinitosti svojega življenjskega nauka. Masaryk ni bil navaden filozof. On ni mislil radi mišljenja, tudi ni mislil radi uspeha in radi dela samega: Masaryku sta misel in delo celota; po medsebojnem vplivu se dopolnjujeta in vodita k višjemu cilju — k popolnosti. Masaryk je izšel od Platona, filozofa idealizma, ali očistil je svojo misel pri angleških filozofih in je spoznal, da ni konkretnen samo duh, ampak da je stvarna tudi realnost. Vanjo ni dvomil, ampak jo je z vso silo spoznaval in pretvarjajoč vodil k boljšemu.

Masarykovo življenje je bilo dolgo. Dne 7. marca 1850 mu je usoda poklonila življenje, njemu, narodu in človeštvu v dobro. Oče mu je bil Slovak, mati Čehinja, kar mu je omogočilo, da je v usodnih dneh združeval težnje obeh vej svojega naroda in se boril za njuno skupno usodo.

Masaryk je takorekoč vse življenje mislil, vse življenje se je boril. Kot otroku se mu je zajedlo v dušo krivično razmerje med gospodi in služabniki, ki ga je opazoval na cesarskih posestvih, kjer mu je oče bil kočijaž, tedaj so ga začeli zanimati važni problemi življenja, ki so se mu pokazali v si-

rovi aktualnosti: samomor, neskladnost med verskim naukom in življenjsko prakso pri duhovnikih, narodnostno vprašanje.

Takih problemov je bilo čimdalje več. Masaryk jim je vedno pogumno pogledal v obraz, ne glede na to, ali mu bo njihova rešitev trenutno prinesla osebno nesrečo. Bilo je često tako, ali na koncu se mu je pokazalo, da je imelo vse, kar je kdaj storil, kakšen koristen cilj. To je bilo zato, ker je bil Masaryk borec resnice in pravice.

Hotel je resnico za se, hotel jo je za svoj narod: Kako naj bo uspeh tam, kjer osnove niso resnične! Zato je vedno odločno strgal vse, kar je zakrivalo resnico tudi narodne pretekle in sodobne eksistence.

To so mu često zamerili. Ali Masaryk je imel prav. Kako bi bil sicer mogel uresničiti za svojega življenja in s svojim življenjem tisto, o čemer so generacije sanjale.

Masaryk ni nikdar govoril o svoji ljubezni do domovine. Saj nikdar človek ne more govoriti o ljubezni do tistih, ki zanje dela. Masaryk je za domovino delal, o ljubezni do nje ni govoril, on ni nikdar učil samo z besedami, ampak vedno tudi z dejanji, najmanj bi bil to mogel delati glede na svojo domovino.

Masarykovo razmerje do nje je bilo vedno strogo aktivno, ali domovina mu ni bila abstrakcija, v njej je videl človeka in ljudi, ki jih je treba ljubiti; ljubezen do bližnjega mu je bila višek etike in religije tako v razmerju do naroda kakor tudi v razmerju do človeštva.

Masaryk je izborno presodil položaj svojega naroda. Izza mladih let je spoznaval Rusijo in slovanski svet, ali ko je prišel odločilni moment, ni stavil vsega na slovansko kocko, ampak se je opri predvsem na zapadni svet, potem pa je napravil most med njim in slovanskim vzhodom.

Masaryk je vedel, da je na svetu zlo. Njegovo načelo je bilo: ne delaj zla, toda ustavljal se mu z vsemi silami, če treba tudi z orožjem; ako že naj kdo pade, tedaj naj bo tisti, ki grozi in se poslužuje nasilja.

Zato Masaryk ni okleval, ko je prišel odločilni trenutek. Započel je borbo, ki je rodila sijajen uspeh čehoslovaškemu narodu, pa našemu tudi in še drugim malim in srednjim narodom. Delo, ki ga je gigantska sila Masarykova opravila v štirih letih svetovne vojne, je bilo ogromno; presodi ga lahko samo tisti, ki mu je do podrobnosti sledil. Reči pa moramo s popolno sigurnostjo: brez Masaryka ne bi bilo ne čehoslovaške ne naše svobode, brez Masaryka bi se habsburška kula ne bila podrla.

In po vojni je bila bratska čehoslovaška republika sredi razburkane Evrope faktor solidnosti in miru; vse naokrog

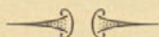
rabuke in neredi, v republiki aktivnega filozofa je pa našel svoje torišče napredujoč razvoj, ki ne pozna zaostanka.

Svet si je že dolgo na jasnem: Masaryk je največji sodobnik in eden izmed največjih mož svetovne zgodovine sploh.

Ta Masaryk je bil tudi vedno v aktivnem razmerju do Sokola: konkretno misleč filozof popolnosti ni mogel ostati ravnodušen napram telesu; treba ga je izpopolnjevati. Ta naloga je tem večja ker nihče ni sam svoj, ampak je preko sebe vsakdo narodna last, narodna energija. Masaryk vežba svoje telo še v letih starosti.

Nedavno je čehoslovaški parlament hotel proglasiti 7. marec, Masarykov rojstni dan, kot narodni praznik. Filozof in državnik tega ni dovolil. Osebnost je ostal skromen kakor je bil. Čast ni njegova želja, zadostuje mu mirna zadovoljnost nad izvršeno dolžnostjo in zavest, da se je že v tem življenju približal popolnosti duha, ki mu sega iz večnosti v večnost.

Naša iskrena želja je: da bi bil Masaryk še dolgo osebno med bratskim narodom in med nami, duhovno se od njega in od nas nikdar ne more ločiti.

D. St.

DVA PROSVETARJA

On dan sta prišla v kavarni skupaj dva prosvetarja: Eden, mlad in življenja in dela poln, drugi star in častitljiv z nekoliko že osiveloj bradoj . . . Starejši bi bil rad čital in je prelagal časopise z leve na desno in zopet nazaj, pa mu mlajši brat ni pustil do branja. Saj mu je bilo srce prepolno načrtov in dela, saj je komaj čakal, da more svoje misli razviti komu, ki ga bo razumel, ki je tudi prosvetar, ki ima torej enake cilje in naloge . . . morda še vse večje kakor so njegovi na deželi . . . kaj bi, saj je razlika med vasjo in mestom . . .

Pa je pripovedoval, da se je kar ogrel: Veš, brat prosvetar: za začetek pripravljamo letos nekaj Cankarja, Hlapca Jerneja, to bo za naše ljudi. Pred predstavo bom stopil na oder ter lepo raztolmačil vse po vrsti, da bodo razumeli . . . potem bomo igrali, jaz sam bom Hlapec Jernej . . . Le bojim se, da ne bo scena tako dostojna kakor bi morala biti; kostume sem si pa že zagotovil tu pri vašem gledališču. — To bi bilo eno. Poleg tega imamo predavanja: skoraj vsak teden. Največkrat predavam sam; seveda nisem originalen. Prečitam knjigo in pripovedujem ljudem, pa so hvaležni in poslušajo . . . Ko so proslave, imamo nagovore. Da je bolj slovesno, govori naš brat starosta ali kak

govornik od drugod. — Seveda imamo nagovore pred vrsto. Včasih mi res manjka tem in bi ti bil, čislani brat prosvetar, prav hvaležen, če bi jih mogel dobiti kaj pri vas. —

Kakor izgleda, ste pozabili pri vas, da je Sokol telovadno in ne prosvetno društvo. Prosvetar je prišel le radi lepšega zraven, ker se pač reče, da v zdravem telesu biva zdrava duša. Telovadno društvo se briga za telo, duševna stran mu ni toliko na skrbi. Za to so šole . . .

Pa vendar, ugovarja mlajši brat že nekoliko razočaran. Zdravje in telesna moč sta seveda potrebna, a kaj bi z njima, če bi jih prosveta ne dvigala k višjemu, k nacionalnemu in kulturnemu delu. Glej, brat prosvetar, kaj bi vsi ti naši ljudje, ki so se komaj oklenili našega društva, prihajajo, poslušajo in se za vse zanimajo . . . Ti bi se zopet vrnili v svoje podeželsko mrtvilo in postali brezbrizni za vse, razven za slabe čase in visoke davke. — Tako jih je pa vsakokrat več; zlasti odkar imamo svoj pevski zbor; naš novi učitelj snuje še tamburaški zbor. Priglašencev imamo, da ne zmoremo instrumentov. Odkar tako delamo, je vsa naša knjižnica sleherni teden razposojena in ljudje čitajo, da je veselje . . . Za zimo smo se namenili, da ustanovimo še sokolsko čitalnico. Vsi skupaj bomo plačevali časopise in luč ter bomo po večerih čitali časopise in se razgovarjali o vsem, kar se po svetu godi. Ko bi mogli dobiti kje kak radio, da bi še poslušali predavanja in godbo iz vse Evrope, to bi bilo idealno.

Pa, pa, dragi brat; se vidi, da si še mlad. Kaj pa hočeš še vse počenjati v Sokolu? Saj, če bo pri vas tako, potem bodo tudi druga društva postala nemirna in bodo začela zanemarjati telovadbo.

To bi že znalo biti, da bi se tudi druga društva hotela po nas ravnati, saj nas že sedaj vabijo sosedna društva na izlet, prosijo za predavanja, pevski nastop in tudi Cankarjevega Hlapca Jerneja bomo ponovili še na dveh odrih . . . Nimam pa strahu, da bi to Sokolu škodilo; po mojem ga bo le poživilo. Ljudje bodo šele spoznali nesebično sokolsko delo, bodo postali narodno zavedni in se bodo začeli zanimati za knjige, za dogodke v svetu.

Do neke meje imate prav, čeprav sem osebno mnenja, da greste predaleč. Sokol je telovadno društvo in naj telovadi. Oskrbite mu telovadnico in telovadno orodje in še predtelovadca, potem pa je naloga končana.

Ravno telovadba se mi ne zdi za podeželske ljudi tako nujno potrebna kakor za mestne. Podeželski fantje itak dovolj telovadijo od ranega jutra v pozni mrak na polju in pri gospodarstvu. Naravnost srečen sem, ko pridejo vsi iz-

mučeni in zbiti zvečer še k pevski vaji, nekateri kar uro daleč. Ali sedaj za igro, ko se vadimo potem pozno v noč. Kolikokrat se zgodi, da mi kateri zaspi tam v kotu med tem, ko mu ni treba na oder. Manjka pa nikoli nihče . . .

Saj sem si mislil, da bodo zgubili vaši fantje smisel za telovadbo, ako toliko prosvetno delate.

To je sicer res, a kje naj telovadimo, ko nimamo prostora in ne orodja. Prostih vaj so že siti naši fantje.

Pričnite z nabiralno akcijo. Naj da država, banovina, občina, trgovci . . . Zakaj pa plačujemo davke in podpiramo trgovce! Tu potrkajte in če boste dovolj sitni, postavite si še Sokolski dom.

Saj to nameravam, pa nekoliko drugače: s svojimi nastopi hočemo zbrati fond in ko bomo mogli že pokazati na lastne uspehe, potem bomo prosili župo in savez za podporo. Da bi pa mi svoj dom postavljali s priberačenim denarjem, da bi se potem lahko na našo trdnjavo obregnil vsak, ki ni s sreem pri stvari, tega nočemo. Raji počakamo še par let dalje. — Sedaj smo sredi dela in bi rad dobil še nekaj pobud iz mesta. Rad bi vedel, kako delate pri vas?

Dragi moj, prosvetarstvo pri nas je čisto nepotrebno. Glej, za dramatiko imamo gledališče, za zabavo kino, za glasbo koncerte, za predavanja deset društev, ki so si drugo drugemu na poti, knjižnica je itak javna, čitalnica v sleherni kavarni. Ostali bi še nagovori pred vrsto. Ti so pa čisto nezaželjeni in le motijo telovadbo. Edino opravilo prosvetarja je, da zbira društvena poročila po listih in jih lepi v arhivno knjigo. Pa še to dela tajnik, ker on ta poročila piše in potem kontrolira, če so jih listi prinesli. Tako da je prosvetarstvo res čisto, čisto nepotrebno . . . In kar se mene osebno tiče, je pa tako: K Sokolu sem pristopil šele po 6. januarju, ko je moral pristopiti vsak uradnik; pač pa sem bil potem pri vsaki priliki v kroju, če se je le Sokol pojavil. In glej, prav mi je prišlo, še avanziral sem v službi. Da sem pa postal prosvetar, je bilo pa takole: Moj prednik skozi leta ni nič delal. Nekega dne pa mi pove, da hoče odstopiti in predlagati za svojega naslednika mene. Začuden ga pogledam, pa mi reče: Dovolj, da te predlagam, kajti jaz nisem ničesar storil in tudi o tebi sem prepričan, da ne boš ničesar storil kot prosvetar. — No, in pod temi pogoji sem prosvetarstvo prevzel in ga imam že nekaj let . . .

Mestni prosvetar se je zakopal v svoje časopise, vaški prosvetar pa je odšel navzlic vsemu z novim elanom domov, kajti sedaj, prav sedaj je šele spoznal, kako potrebno je njegovo mesto in kako sveto službo opravlja narodu; nov optimizem je prevzel njegovo srce in vzljubil je vas, to dobro, nepokvarjeno, a kulture in napredka tako žejno slovensko grudo.

Cergol Izidor

NEKAJ O IGRAH

Od vseh neštevilnih iger so najbolj razširjene in priljubljene igre z žogo. Bistvo teh iger je, da je osrednji predmet igre žoga in je tako vsa pažnja osredotočena nanjo in da si jo poskušamo priboriti ali usmeriti na gotov prostor. Igra se hitro prenaša po vsem prostoru in tako zahteva stalno sodelovanje, kar je gotovo njena dobra lastnost. Za mladinske oddelke so nujno potrebne, vzbujajo v veliki meri zanimanje članstva in se zopet izredno dobro obnesejo pri starejših bratih. Samo prinesi žogo v telovadnico, pa boš videl, kakšno zanimanje in živahnost zavladata vsepovsod! Ne bi smelo biti društva, ki bi ne imelo na razpolago vsaj ene žoge, kakršno rabimo za rokomet in ki mora biti dostopna vsem vodnicam in vodnikom! Tu ne smemo skopariti, saj gre za neobhodno potrebno orodje, ki vrhu tega tudi ne stane tako ogromne vsote denarja. Vse igre z žogo lahko delimo glede na uporabo v dve skupini: na igre pri telovadni uri in na igre, ki jih gojimo na letnem telovadišču ob posebnih urah, najpogosteje pod večer. Seveda ti dve skupini nista ostro ločeni in vadimo večkrat igre, ki se po navadi igrajo na prostem, tudi v telovadnici po telovadni uri. Vendar te igre v telovadnici radi pomanjkanja prostora ne pridejo do popolnega izraza in je taka vadba le predpriprava — vadba posameznih gibov — za poletno sezono, v katero večje igre predvsem spadajo. Z igrami prve skupine se na tem mestu ne bom baval, ker bi me to zavedlo predaleč in ker si bo vodnik lahko na podlagi strokovne literature sam sestavil načrt, ki bo krajevnim razmeram najboljše ustrežal in tako izpopolnil sestav telovadne ure. Glavno je pač, da živahnosti in borbenosti ne oviraš, zatiraj pa z vsemi sredstvi tudi najmanjšo surovost in goljufijo, ker bi se sicer dogajale nesreče in prepiri, kar bi gotovo škodilo, ne pa koristilo! V drugo skupino bi uvrstil igre, ki zahtevajo večji prostor in posebne naprave, ki imajo pravila izdelana do podrobnosti ter zahtevajo proporcionalno razmerje igračev in končno igre, ki so splošno znane in razširjene. Ako izključimo nogomet, ki ga sokolska društva ne smejo gojiti, ker v ogromni večini škoduje zdravju igračev, bi prišle v naši župi v poštev tri igre, ki se že goje ali pa se nameravajo razširiti: rokomet, koškanje in

odbojka. Po svojih posebnostih se delijo v dve skupini:

a) rokomet in koškanje,

b) odbojka.

Oglejmo si najprej prvo skupino! V bistvu sta rokomet in koškanje igri, kjer skuša ena skupina spraviti žogo s podajanjem v gotov prostor, medtem ko druga skupina ta prostor brani in obenem sama napada ter potiska prvo skupino v obrambo. Po svojem sistemu nalikujeta igri na nogomet, vendar izbegavata njegovo glavno hibo, ki obstoja v tem, da delujejo pri nogometu samo noge in ostane gornji del telesa nerazvit, ker pri igri ne stopi v funkcijo. Pri koškanju in rokometu pa se podaja žoga izključno z rokami in se torej razvijajo mišice na vsem gornjem delu telesa, noge same pa se itak utrjujejo delno s tekom, še bolj pa z raznimi skoki in čepi. Igri torej v polni meri pripomoreta do harmoničnega razvoja telesa, imata pa nekaj drugih hib, ki stopijo na dan zlasti, če se igri uvrstita v gotov kompleks tekmovanja. V prvi vrsti moram omeniti neugodno in škodljivo dejstvo, ki obstoja v tem, da prihajajo nasprotniki tekom igre v dotiko, kar povzroča neizogibne surovosti že pri vadbi sami, kaj šele pri tekmah, ko gre zato, da vrsta pokaže uspeh priprave in vloži vse sile v to, da zmaga in nasprotnika porazi. Že nehote se zgodi marsikaj, če pa je zraven še nekaj nameravane nerodnosti ali zlobe, pa se lahko zgodijo večje nesreče, ki bi nam samim gotovo ne koristile, nasprotnikom pa bi bile dolgo zaželen dokument sokolske surovosti in podivjanosti, saj nam itak očitajo, da premalo skrbimo za duhovno vzgojo sokolskih pripadnikov. In teh nesreč, namernih ali slučajnih, ne moremo pri tekmah odstraniti niti z najostrejšimi pravili, ker lebdi igračem pred očmi samo zmaga in na vse drugo pozabijo. K temu pa pride publika, ki vso stvar še potencira! Če že imajo igrači gotov obzir do sobratov, ga njihovi prijatelji med publiko, ki je lahko sokolska ali nesokolska, gotovo nimajo in njihov vpliv se pri igri precej pozna in mi tega menda ni treba naglašati! Tega pa, da bi se sokolska tekmovanja izpremenila v borbo, ki pozna samo zmago in vse drugo zametuje, ki igrače in gledalce posurovi mesto, da bi jih poplemenitila, ki neti sovraštva in prezire kot nogomet, tega bratje, ne smemo dopustiti! Povsod, kjer stopa sokolstvo pred javnost, se mora jasno očitovati ljubezen do skupnosti in plemenitost tekmovanja, ne pa raztrganost v posamezne skupine in nestrpnost, surova borba med njimi! Zato mora izginiti z vseh sokolskih tekem tista nestrpnost in nebratska »drukarija« kot jo že opažamo ponekod pri odbojki, kjer

ima sicer namen, da nasprotnika zmeša, ker je vmes k sreči inreža!

Še neka napaka je, ki sicer ni tako velika, bi pa lahko zavzela pri ostri vadbi za tekme večji obseg, namreč funkcija srca, ki mora premagovati tekom igre precejšnje delo. Igrati imata precej tekov, kjer se zaletiš, se ustaviš in ponovno tečeš, kar v zmerni meri sicer ne škoduje, lahko pa postane pri naporni vadbi in prepogostem ponavljanju usodepolno. Nogomet nam nudi precej primerov srčnih napak, ki nastajajo vse na ta način. Res sta pri nogometu igra in igrišče daljša, vendar je pri rokometu in koškanju velika sličnost, ki bi imela lahko resne posledice. Sigurno pa je, in to naglašam, da postaneta ti dve napaki aktualni šele z uvedbo rokometu in koškanja v tekmovanja, ki zahtevajo resne predpriprave in boj za zmago pred različno publiko, dočim samo pravilno gojenje teh iger nikakor ne more biti škodljivo, ampak gotovo v veliki meri koristi!

Pri odbojki, ki spada v drugo skupino, skušamo spraviti žogo z odbijanjem preko mreže na tak način, da pade v nasprotnikovem prostoru na tla. Dočim rokomet in koškanje delno nalikujeta na nogomet, je odbojka pravo nasprotstvo, ker ima vsak igralec točno omejen prostor in ker nasprotnike loči mreža, tako da je vsak stik nasprotnikov in s tem v zvezi vsaka surovost ali nesreča nemogoča. Žoge odbijamo z rokami, igra ima mnogo gibov vsega telesa, poskokov in čepov ter tako vpliva izredno ugodno na vsestranski razvoj telesa, jača zlasti upogibnice in nateznice prstov, ki so sicer zanemarjene in daje telesu neko lagodnost in okretnost. Ker igra ne vsebuje nikakih tekov in je napor le trenuten, je tudi pri pretirani vadbi pokvara srca nemogoča in lahko igrajo odbojko brez skrbi tudi osebe, ki imajo srce nekoliko slabše. Bolj ko kje drugje stopi baš pri odbojki v ospredje pomen skupnosti in vigranosti vse vrste, ki mora biti eno telo, a ima posameznik dovolj prilike, da pokaže in izpolni svoje znanje. Tudi duhaprisotnost in hitra odločitev se vežbata v veliki meri, ker je prostor majhen in žoga stalno potuje, išče prazen prostor, kar vse zahteva stalno pažnjo vsakega igralca. Odbojka združuje vse dobre lastnosti iger in je zato za sokolska društva najbolj priporočljiva!

Končno premotrimo še vprašanje izbire iger za župna in savezna tekmovanja. Namen vseh sokolskih tekem je, da čim več telovadcev pomeji svoje moči

in da pokaže javnosti uspeh sokolske vzgoje, ki sega med široke plasti in se ne omejuje na posamezna večja društva ali celo na poedince v teh družtvih. Zato imamo v splošnih tekmovanjih več oddelkov, da ni nihče prikrajšan in je vsakomur omogočena udeležba in zato moramo tudi pri izbiri iger paziti na to, da bo odziv društev pri razpisu kakšne igre za tekme res velik, nikakor pa ne omejen samo na nekatera. Sedaj pa pomislimo, da ima večina društev — mislim društva, ki igre sploh goje — naprave edino za odbojko, ker se je zadnja leta širila izključno ta igra in da so telovadci navajeni kolikor toliko nanjo in so se po večini pričeli šele uživljati v podrobnosti in finese igranja. Drugače je to pri večjih, mestnih družtvih, ki imajo mnogo telovadcev, kateri bi se mogli vežbati hkrati v več igrah, kar pa se v podeželskih družtvih nikakor ne more. Tudi dejstvo, da je odbojka že dovolj razširjena, ne drži! Kakor mi je znano, večina društev ne prijavlja vrst za tekme v odbojki iz razloga, ker so premalo pripravljene, to pa po večini vsled tega, ker se je odbojka šele začela gojiti. Vzemimo, da bi se n. pr. letos razpisal za savezne tekme rokomet ali koškanje! Prepričan sem, da bi odziv z dežele, ki predstavlja ogromno večino našega članstva, nikakor ne bil zadovoljiv in da bi tekme ne uspele. Prišlo bi do tega, da bi imeli cel kup iger, tekmovanj pa ne bi mogli izvesti zadovoljivo ne v eni, ne v drugi skupini! Saj so že tekme v odbojki prejšnja leta precej hirale in je bila igra dolgo časa privilegij samo enih društev, medtem ko so prišla druga do veljave šele zadnje leto. In odbojka je bila celo edina igra, ki se je širila! Izvedimo nekaj do gotove stopnje popolnosti in potem šele preidimo k drugemu, ker polovičarstva ne smemo poznati! Če k temu prištejem še dejstvo, da tekme v rokometu in koškanju vsled surovosti, ki bi se v slučaju tekmovanja sigurno razvila, za nas niso primerne, bi končal z ugotovitvijo, da je za tekme primerna in priporočljiva edino odbojka, ki se krepko širi in je po svojem značaju lepa in koristna igra!

FRANC JANŠA-KRANJ

KONCESIONIRANO ELEKTROTEHNIČNO PODJETJE

TRGOVINA Z ELEKTROTEHNIČNIM MATERIJALOM IN RADIO-APARATI

O SESTAVI PROSTIH IN SIMBOLIČNIH VAJ

Misei, ki jo sestava vsebuje, ne sme biti slučajna, temveč že v naprej odrejena, začrtana tema. Njej odgovarjajoč mora biti celoten značaj sestave, ki se izraža v taktu, tempu in v gibih sploh.

Največ sestav je v tričetrtinskem ($\frac{3}{8}$, $\frac{6}{8}$) in štiričetrtinskem ($\frac{3}{4}$) taktu. Takt se v eni sestavi lahko menja, vendar je želeti, da se konec — že radi godbe — ponovi v začetnem taktu. Število vseh taktov mora biti parno. Upoštevati moramo glasbena pravila s takozvano »8 taktno perijodo«.

Tempo sestave mora biti vedno naznačeno in se med izvedbo ne sme menjati s kakim »ritardando«, »accelerando« itd. Dopustno je to le redkokdaj pri simboličnih vajah, češče pri baletu.

Gibi so sredstvo za izražanje misli. Po že omenjenih pravilih jih je povezati, deloma tudi izmisliti. V vsaki sestavi najdemo znane, več ali manj duhovito povezane gibe, ki seveda učinkujejo le kot celota. Ne samo originalnost, tudi čut za ritem mora doprinesti svoje, ker le tako se potem pravilno izpolnijo vsa meddobja. Vsi deli sestave morajo biti enakomerno izpolnjeni, brez pretiranih praznin in pa očite prenapoljenosti. Posebno je paziti pri prehodih iz, lahko bi rekli liričnih momentov (pesti odprte, gibi mehki in povezani) v junaške (n. pr. pesti, sunkovite kretnje). Kadar se sestavlja na godbo, moramo pa oba momenta sploh strogo razlikovati.

Omenil sem o ideji, ki se mora prepletati skozi vso sestavo, da celo skozi vse sestave nastopajočega oddelka. Vendar moramo tukaj razlikovati dva slučaja: Kadar sestavljamo na godbo ali pa obratno.

V prvem slučaju nam da idejo skladatelj sam, treba jo je le izraziti v gibih. Treba je točno poznanje skladbe in ni preveč, če zahtevamo od sestavljalca, da je muzikalen, ker le kot tak lahko skladatelja razume. Skladba — kretnje, gibi, vse mora izražati eno. Če je skladba lirične vsebine, ki zahteva mehko in povezanost, ne bomo uporabljali sunkovitih in odrezanih gibov. Na pesmico »Sijaj sončece« ne bomo sestavljali vaj s palicami, niti ne bodo nosile sestave, četudi v ideji istih skladb, istega značaja. Ne bomo n. pr. na godbo »U boj« izvajali »Carmen« itd. Torej skladbi istih idej in nastrojenj, vendar čisto različnega značaja. Skratka: godba in sestava morata biti v temeljih in v vseh obrisih eno in isto, ne pa kot dela večina priložnostnih sestavljalcev, ki poiščejo katerokoli skladbo, da odgovarja le število taktov — da je neokusnost še večja.

Pri sestavi še tako junaških vsebin pa moramo paziti na dvoje: na sproščenost gibov in ritmično povezanost, (kar vse tako odlikuje Murnikove skladbe). Pripominjam, da je zahteva za sproščenostjo gibov, torej tudi mišic, za nas še razmeroma mlada. Nastala je pač iz potrebe. Vsaka telesna vaja, ki zahteva napetost (ukočenost) mišic za neko daljšo dobo, je škodljiva ali vsaj brez koristi. Zato se telovadci starejšega datuma ne morejo ponašati z kdo ve kako prožnostjo. Mišice so sicer uglednejše, toda neodporne — neelastične. Lep šolski primer pravilno grajene in vsemu navedenemu ustrezajoče je naša prva članska vaja, h kateri se ob priliki še povrnem.

Izidor Cergol

K VADBI ODBOJKE

Zopet se približuje pomlad, kmalu se nam bodo odprla letna telovadišča in iz telovadnic bomo pohiteli v prosto naravo, da se navžijemo svežega zraka in toplih solčnih žarkov. S tem v zvezi je tudi sprememba telovadbe; orodje, ki smo ga v glavnem vadili v zimski dobi, bomo zamenjali delno z vadbo prostih panog, zlasti pa bodo stopile v ospredje razne igre in njim na čelu odbojka. Sokolska društva odbojko že precej goje, želeti pa bi bilo, da se te koristne igre oprimejo prav vse edince velike sokolske družine, ker priprava igrišča ne zahteva velikih stroškov, v telesni vzgoji pa pomeni odbojka zelo važen faktor. Malo truda in resne volje je treba, pa se povsod dobi prostor, 20 m \times 20 m, in 1 m široka ter 9 m dolga mreža, pa imamo na razpolago vse, kar rabimo, žoga pa se itak uporablja pri redni telovadbi in jo mora imeti vsako društvo že zaradi tega v zalogi! Vendar bi grešili, če bi dali telovadcem žogo in jih postavili pred razpeto mrežo v mnenju, da smo s tem že vse storili! Slabe posledice bi se pokazale prav kmalu; ne samo, da bi se igra omejevala na nesmiselno zbijanje žoge preko mreže, temveč bi se igrače, ki ne bi napredovali, prav kmalu polastilo malodušje in najbrž bi mrežo v nekaj dneh spravili, žogo pa porabili za nogomet. In tako se pri večini društev bržkone tudi zgodi! Odtod izvira premajhno zanimanje za odbojko in neizvežbanost vrst, ki naravno potem na tekmovanjih ne morejo doseči uspehov in odhajajo malodušne domov, ali pa na tekme sploh ne pridejo, češ da itak ne bodo nič dosegle. Pri odbojki je ravno tako potrebna sistematična in metodična vadba, kakor pri orodni telovadbi ter prostih panogah in bomo le na tak način dosegli uspehe in postavili odbojko na zdravo podlago! Ti razlogi so me vzpodbudili, da sem sklenil priobčiti na tem

mestu nekatera navodila, ki izvirajo iz izkušenj, pridobljenih tekom zadnjih let pri vadbi odbojke v domačem društvu. Ne trdim, da so edino pravilna in da se morajo vežbati natančno v istem vrstnem redu, kot jih podajam tukaj, tvorijo pa najogrodje načrta, katerega si mora za vadbo odbojke sestaviti vsak vodnik, ki bo prevzel vežbanje te koristne igre. Povsod se ravnaj po načelu: Od lažjih stvari k težjim, od enostavnih k sestavljenim in videl boš, da uspeh ne bo izostal!

Žogo odbijamo pri odbojki z rokami in moramo najprej doseči to, da se igralci nauče žogo odbiti in jo usmeriti na zaželen prostor. Zato ne smemo igračev takoj postaviti pred razpeto mrežo, ker bi zaželenega uspeha ne dosegli tako lahko in bi pri igračih radi neuspeha vzbudili malodušje ter jih tako od igre samo odvrnili. Začeti moramo s pripravami na prostem, ravnem prostoru in šele, ko bodo igralci obvladali te najosnovnejše prvine odbojke, smemo preiti na vadbo k mreži in komaj čez nekaj časa igrati z omejenim številom igračev. Zgodilo se bo najbrže, da bodo telovadci skraja neradi igrali brez mreže, vendar naj te to ne vznemirja in se odločno postavi na svoje stališče, pa bodo tudi igralci kmalu uvideli pravilnost metode in se bodo prav radi pokoravali tvojim navodilom. Pri vadbi brez mreže smemo uporabljati za postavitev igračev več oblik, najbolj priporočljiv pa je krog, kjer stojijo igralci od začetka v manjši, pozneje pa v večji razdalji drug od drugega. Navedel bom sedaj več oblik te vadbe, kjer prehajam od lažjih in enostavnejših stvari k težjim in bolj sestavljenim. Da pa vadba ne bo preveč suhoparna in enolična, lahko uporabiš posamezne oblike kot tekmovanja, kjer je vsak krog zase stranka in tekmujejo kdo bo več časa obdržal žogo v zraku. Najbolje je, da čas vežbanja razdeliš tako, da najprej vadiš v krogu in igrače opozarjaš na napake ter razlagaš razne osnovne stvari, nato preideš na tekmovanja in šele na koncu jih pustiš k mreži, kjer jim polagoma in ob prilikah objasnjuješ najosnovnejša pravila igre. (Dalje)

TISKARNA 'KOLEKTOR'
ALBIN POGAČNIK
STRAŽIŠČE PRI KRANJU • TELEFON
INTER. 4

IZVRŠUJE VSA V TISKARSKO STROKO SPADAJOČA DELA —
SE PRIPOROČA DRUŠTVOM ZA DOBAVO KUVERT, PISEMKEGA
PAPIRJA, PLAKATOV IN VABIL KATERE IZDELA OKUSNO IN
PO NIZKIH CENAH

VADBENE URE ZA DECO OBOJEGA SPOLA

38. u r a .

Osnova:

Razgibanje: vadite za vaditeljem!

Redovne vaje: zavoji z mesta in med pohodom v redih in dvojnih redih.

Ravnotežne vaje na gredi.

Raznoterosti: dviganje tovariša na razne načine.

Tek s kratko kolebnico.

Podiranje kijev; tekmovalno.

Razgibanje: vadite za vaditeljem!

S pozivom: »Delajte vsi tako!« se postavi vaditelj na čelo reda in kar dela sam, delajo vsi za njim, kakor:

1. Korak — tek.
2. Stopanje navkreber (posnemalno).
3. Kako hodi pijanec? (Je to lepo? . . . ne!).
4. Kako hodijo nerodneži po gozdu (spotaknejo se ob korenino).
5. Hoja v mokri, visoki travi (visoko dviganje nog).
6. Hoja po štirih (živali).
7. Plazenje čez oviro — pod oviro.
8. Tek — pobiramo predmete med tekom.
9. Menjavamo smer s polobradi in celimi obrati,
10. Se prevrnemo na razne načine (kozolce).
11. Se držimo za kak del telesa itd.

Vse to si mora slediti hitro, živahno in ima poleg drugega izrecno razvedrilni namen.

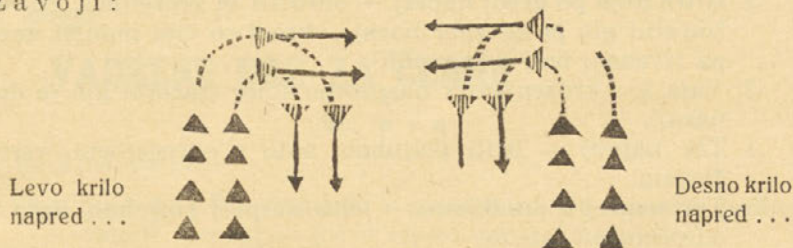
Redovne vaje: zavoji z mesta in med pohodom v redih in dvojnih redih.

Zavoje vadimo z vsemi: več ali manj izurjenimi in z začetniki. Važno pa je, da na čelo postavimo prisebne (ki se hitro znajdejo). Zavoji se vlečejo splošno skozi vse telovadne ure, vendar jih deca nikdar popolnoma in lepo ne obvlada, če ne posvetimo zavojem posebne pozornosti v posebej za to odmerjenem času. Vadimo v redih in v dvojnih redih.

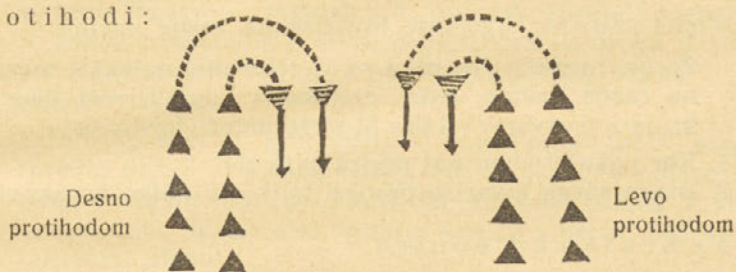
1. Z mesta. U razvoj zbor! Na desno! »Desno krilo (levo krilo) napred stupaj!« (Izstopijo vsi, ali s to razliko, da stopajo vnanji s polnimi koraki, notranji, to je osni krajniki pa s krajšimi koraki v majhnem loku.) Zavija se, dokler ne sledi povelje »Pravo!«, nakar vsi izstopijo s polnim korakom naravnost naprej.

2. Z mesta. »Desno (levo) protihodom napred stupaj!« (Stopnja zavoja je določena na 180° in ni potrebno nikako dodatno povelje.) Deco je pač treba opozoriti na to, da je smer baš obratna kot pri zavoju; pri protihodu v desno gre torej levo krilo naprej (s polnimi koraki). To radi zamenjavajo še odraslejši telovadci. (Glej skico!)

Zavoji:

Protihodi:

3. Med pohodom se izvede zavoji s poveljem: »Desno (levo) krilo napred!« »Pravo!« (ko je dovoljni zavoji po volji vodnika) prav na isti način kot z mesta.
4. Med pohodom se izvede protihod s poveljem: »Desno (levo) protihod!« na isti način kot protihod z mesta.
5. Vadi zavoje in protihode v dvojnih redih! Pazi na to, da pri zavojih stopajo s čim krajšimi koraki, čim bližji so osnemu krajniku! Pri prav mali deci se naj drže za roke!
6. Vadi s pogostim izmenjavanjem!
7. Vadi s posameznimi četvoricami! Katera četvorica bo zavila najlepše? Oцени naj deca sama!

Ravnotežne vaje na gredi.

A) Vzami čim ožjo gred!

1. Hoja po gredi naprej z odročanjem. (Pri prav ozki gredni ploskvi in pri začetnikih naj pomagajo tovariši s strani s tem, da telovadečega primejo za roko.)
2. Hoja z odročanjem ene, druga je na križu.
3. Hoja z vzročanjem.

4. Hoja v predklonu (lehti poljubno).
 5. Vadi vse iste vaje, na koncu gredi se obrni in vadi nazaj do nastopnega mesta!
 6. Vadi vse iste vaje v vedno hitrejši hoji in s pogledom gor (ne na gred)!
- B) 1. Hitra hoja po gredi naprej z odročenjem.
2. Hitra hoja po gredi naprej — odročiti in kroženje z lehtni (začetni gib je navzgor nazaj — krogi so čim manjši, zato pa izvedeni bolj v ramenih).
 3. Vaja 2. s kroženjem v nasprotno smer (začetni gib je dol nazaj),
 4. Tek naprej — lehti poljubno, nato z odročenjem, vzročenjem.
 5. Tek naprej v predklonu — lehti najprej poljubno, nato v odročenju.
 6. Nesi tovariša po gredi! (Naložiš si ga poljubno.)

Raznoterosti: dviganje tovariša na razne načine.

Že pri prenosu čez gred so si telovadci nalagali tovariše na razne načine, sedaj preizkusiš iznajdljivost dece do kraja s pozivom: »Kako bi si še naložil tovariša?«

1. Kar pokaže eden, naj preizkusijo vsi!
2. Dvignjenega tovariša prenesi toliko in toliko korakov!

Tek s kratko kolebnico.

Naša sokolska župa Celje je to koristno in lepo vajo uvedla že pred leti kot tekmovalno vajo za ženski naraščaj, v tem letu pa jo uvaja Savez, torej je potrebno, da tek s kratko kolebnico začnemo gojiti z našimi najmanjšimi. Kratka kolebnica je pri mladinski telovadbi večkrat na sporedu, deca kaj kmalu obvlada razne korake in preskoke in takšna deca doseže tudi hitro precejšnjo brzino pri teku s kolebnico. Vadi najprej v počasnem teku! Kroženje kolebnice mora biti enakomerno (in razumljivo, vedno od spredaj navzdol)! Dolžina kolebnic mora biti deci primerna, posebno predolge kolebnice so le ovira!

Podiranje kijev; tekmovalno.

Deco razvrstimo v vrste do 8 telovadcev — prilično enako močnih. Vrsta napravi krog, v krog in izven kroga razpstavimo kije (kijev park). Med kiji in okrog kijev se sučejo in tekajo telovadci, držeč se za roke ter skušajo drug drugega s pritezanjem, potiskanjem in prerivanjem pripraviti do tega, da prevrne kij. Kdor prevrne kij, stopi iz

kroga. Ko podere kije naslednji, stopi prvi zopet v krog. (Priporočajo se presledki s počitki.)

Z m a g a, kdor ni podrl nobenega kija, p o r a ž e n e c je pa oni, ki je moral največkrat iz kroga.

(Dalje)

5. Burja

VADBENE URE ZA ČLANE

21. u r a .

Uvodne vaje.

Drog nad glavo. Osnova: z zapotekom vis vzosno jezdno — vzmik spredaj — toč v vzpori spredaj nazaj.

1. Z zapotekom vis vzosno jezdno z d. — zakoleb (v visu vzosno jezdno) — prevlek z d., podmet. Vaditelj opozarjaj in pokaži vzorno, da je treba nogi vznesti do droga, d. noga pa nadaljuje prevlek in se po prevleku takoj napne!
2. Ponovi 1. vajo!
3. Vzmik spredaj — prednožiti — zanožiti — toč v vzpori spredaj nazaj — seskok nazaj. Toč ti uspe, če močno zanožiš in takoj nato prednožiš ter nasloniš trebuh k žrdi, se zakloniš, da povečaš vrtilno silo. Ko delaš vzmik, ne zaklanjaj glave!
4. Ponovi 3. vajo!
5. Vadi z zapotekom vis vzosno jezdno, vzmik spredaj in toč v vzpori spredaj nazaj!

Bradlja dobočno. Osnova: stoja na ramenih — preval sklonjeno naprej — kolo zanožno z d. — vzpora vzklopno v sed.

Naskokoma v vzporo — predkoleb:

1. Z zakolebom vzpora ležno za rokama raznožno — stoja na ramenih — polagoma nazaj v vzporo ležno za rokama raznožno — s predkolebom prednožka v d. s polobratom v l. (not k bradlji).
2. Z zakolebom vzpora ležno za rokama raznožno — preval sklonjeno naprej v sed raznožno pred rokama — preprijem pred telo — sesed zanožno sonožno not — s predkolebom vsed raznožno pred rokama — preprijem pred telo — stoja na ramenih — preval sklonjeno naprej v sed raznožno pred rokama — sesed prednožno sonožno not — z zakolebom zanožka v d.

3. Zakoleb — spad v oporo na lehteh vzosno — vzpora vzklopno v sed raznožno pred rokama — sesed prednožno sonožno not v zakoleb — spad v oporo na lehteh vzosno — vzpora vzklopno v sed raznožno pred rokama — sesed prednožno sonožno not v zakoleb — s predkolebom prednožka v d. s polobratom v l.
 4. Z zakolebom vzpora ležno za rokama raznožno — s premahom d. naprej in predkolebom leve vsed raznožno pred rokama — ponoviti — sesed prednožno sonožno not — z zakolebom zanožka v d.
 5. Vadi: vzporo vzklopno vsed, prednožko v d. s polobratom v l., stojo na ramenih, kolo zanožno z d.!
- Skok v višino.** Ne vadi sportnih načinov v telovadnici, ker si lahko poškoduješ noge! Vadi dober odziv z l. in d.!

22. u r a .

Uvodne vaje.

Drog doskočno. Osnova: kolebanje; podmetno koleb — podmeti: nazaj, naprej.

1. Zibanje — vis vzosno zadaj skrčeno — seskok uleknjeno nazaj.
2. Zibanje — vis vzosno zadaj skrčeno — v tretjem zazibu seskok uleknjeno nazaj. Vaditelj zaziblje telovadca; v tretjem zazibu naj se telovadec iztegne vodoravno nazaj in spusti drog. Drži telovadca za leht!
3. Ponovi 2. vajo!
4. Vzmik spredaj — podmetno koleb — zakoleb — v predkolebu $\frac{1}{4}$ obrat v l. levoročno — v zakolebu seskok s polobratom v l. Podmetno koleb izvede kakor podmet, le da v visu vzosno ne seskočiš, ampak se iztegneš in odrineš z rokami od droga in preideš tog (ne uleknjen) v zakoleb!
5. Ponovi 4. vajo!
6. Naskokoma predkoleb — zakoleb — s predkolebom prevlek in podmet nazaj. Vaditelj, čuvaj!

Bremena. Kakor v 17. uri, Vestnik 1935, št. 9., str. 173.

Skok z dotikom. Ponavljaj skok z mesta in naletom z odzivom sonožno! Dodaj skok z dotikom z glavo! Zvonček zamenjaj z žogo ali kakšnim drugim mehkim predmetom!

HOTEL JELEN ◊ KRANJ

IZBORNA KUHINJA

CENE ZMERNE

DRUŽBAM POSEBEN POPUST

IZ ŽUPE CELJE

Razpust društva. Vsled predloga redne glavne skupščine bratskega sokolskega društva Hudajama in na predlog župe je bratski Savez v smislu § 30. pravilnika za sokolska društva odobril razpust tega društva. Članstvo se pripoji k br. sokolskemu društvu Laško takoj, ko bo izredni občni zbor bratskega sokolskega društva Hudajama sklenil v smislu navedenega člena razid društva.

Statistični izkazi za leto 1935. Bratske edinice so prejele tiskovine že meseca decembra 1935., navzlic temu jih še ni vrnilo 14 edinic. Na ta način se je otežkočila sestava poročil župnih funkcionarjev za župno glavno skupščino. Zamudnike nujno pozivamo, da nam izkaze nemudoma pravilno izpolnjene vrnejo. Sestava je tem lažja, ker je br. JSM izdala brošurico, kako je voditi statistiko in izpolniti letne stat. izkaze.

Skupščine društev in čet. Na predlog skupščine naše župe je lanska savezna skupščina spremenila § 21 pravilnika za sokolska društva v toliko, da morajo biti društvene skupščine namesto do 10. januarja končane do 15. februarja vsakega leta. Prošla leta smo bili vajeni, da so se vse edinice pravočasno pripravile za redni občni zbor. Letos je v župi 14 edinic, ki do 1. marca niso javile, ako in kedaj bodo sklicale redno glavno skupščino. Ker je takšno postopanje kršenje pravilnika, pozivamo prizadete, da brez odloga skličejo svoje redne skupščine. Župna uprava mora predložiti liste novih društvenih in četnih uprav bratskemu Savezu, kjer se vodi posebna evidenca za sokolske funkcionarje in člane uprav. Končno župi tudi ne bo mogoče, opravičiti pri br. Savezu tolikšno zamudo.

Nakup slavnostnih krojev. Sokolska četa Sromlje pri Brežicah kupi za svoje članstvo nekaj slavnostnih članskih krojev, že nošenih, toda dobro ohranjenih. Kupi tudi posamezne kose. Plača takoj! Ponudbe je poslati neposredno na Sokolsko četo Sromlje in navesti ceno.

M. ČESENJ
KRANJ

ZALOGA vsakovrstnih stolov, vseh lesenih kuhinjskih in gospodarskih potrebščin, lesenega gospodarskega orodja, posode, pletenega pohištva ter otroških vozičkov
Zahtevajte ponudbe!

IZ ŽUPE KRANJ

V župi Kranj imamo uvedene že nekaj let idejne tekme naraščaja, ki se izvedejo vedno pri telovadnih tekmah poleti. V pretečenem letu je tekmovalo v višjem oddelku 7 moškega in 28 ženskega naraščaja. Od dosegljivih 100 točk so dosegli po 100 točk 5 m., 15 ž., po 98 točk 1 m., po 96 točk 1 m., po 90 točk 8 ž., 85 točk 1 m., po 80 točk 3 ž., 50 točk 1 ž. V nižjem oddelku je tekmovalo 58 moškega in 30 ženskega naraščaja s sledečimi rezultati: 100 točk 26 m., 9 ž., 98 točk 4 m., 3 ž., 96 točk 1 m., 1 ž., 95 točk 3 m., 1 ž., 94 točk 1 m., 92 točk 2 ž., 90 točk 8 m., 9 ž., 89 točk 2 m., 86 točk 1 m., 1 ž., 85 točk 1 m., 1 ž., 82 točk 1 ž., 80 točk 2 m., 75 točk 1 m., 60 točk 2 m., 50 točk 2 m., 1 ž., 45 točk 1 m., 10 točk 4 m. Tvarina za oba oddelka je bila enaka in je obrazložena v brošuri »Kaj mora naraščaj vedeti o Sokolstvu«, ki jo je župa izdala in je na razpolago vsem edinicam. Razveseljivo dejstvo je, da se je naraščaj idejnim vprašanjem posvetil po večini z velikim zanimanjem in odgovarjal na stavljenja vprašanja z resnim in globokim razumevanjem.

Pobuda na izstop iz Sokola povodom znižanja prejemkov državnim uslužbencem v župi Kranj ni našla odmeva, kakor so ga gotovo nasprotniki Sokola pričakovali. Do sedaj so nam edinice javile izstop treh učiteljev, sedem učiteljic, ene učiteljeve žene, enega železničarja, treh poštnih uradnic, enega pismo-noše in dveh soprog drž. uslužbencev.

Zbor društvenih načelnikov in načelnic je radi nastalih ovir preložen definitivno na 15. marca t. l. Še enkrat opozarjamo načelnike in načelnice, da je udeležba strogo obvezna.

PRIPOROČA SE TVRDKA

ALBIN TERČON - KRANJ

TRGOVINA DELIKATES IN SPECERIJE

FRANJO DOLŽAN, CELJE, ZA KRESIJO TELEFON
ŠTEV. 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave
Se priporoča vsem bratom in bratskim edinicam v slučaju potrebe za c. naročila

Prevzemam vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča
dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo. Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči
poleg premoženja hranilnice

ŠE MESTO CELJE

z vsem premoženjem in z
vso davčno močjo

Magnezijo v kockah — Fotografske
aparate — Fotografski material

vse to dobite po ugodnih cenah v drogeriji

„Sanitas“

CELJE · LJUBLJANA, TYRŠEVA ULICA 5
— ali pa v **TRBOVLJAH**

Velika izbira
otroških
vozičkov
in
dečje opreme

Telovadne potrebščine

t. j. majce, čevlje, hlače in žoge za
odbojko in hazeno!

SMUČARJI!

VSE POTREBŠČINE
ZA VAS SPORT
DOBITE PRI

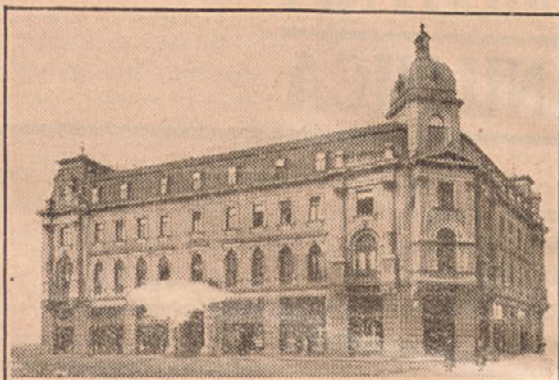
KRAMAR & MIŠLEJ-CELJE

Ustanovljena leta 1881

Lastna hiša Narodni dom

Celjska posojilnica d. d. v Celju, Celje

Sprejema hranilne vloge na knjižice
in tekoči račun ter nudi za nje popolno
varnost in ugodno obrestovanje.

Kupuje in prodaja devize in valute
Izdaja uverenje za izvoz blaga

Glavnica in rezerve nad Din 16,200.000.—

Podružnici: Maribor, Šoštanj

NA DROBNO! Pooblaščen knjigarna **NA VELIKO!**

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, umetni-
nami in muzikalijami — Prodaja monopolnih zvezkov in tiskovin

Pošt. hran. rač. Ljubljana 16.143

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

REGISTROVANA ZADRUGA Z NEOMEJENO ZAVEZO

Ustanovljena leta 1881

nudi popolno varnost za vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu ter
jih obrestuje najugodneje -- Hmeljarji! Nalagajte denar pri domačem zavodu!

Račun poštne hranilnice št. 10.994

Brzjavljavi: „Posojilnica“

Telefon št. 2.

BLAGAJNIŠKE URE

Ob delavnikih od 8. do 12. in od 14. do 18. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure

Zvezna tiskarna v Celju

Strossmayerjeva ul. 1 se priporoča Sokolskim
društvom za naročila lepakov, vabil in vseh drugih tiskovin

LASTNA KNJIGOVEZNICA